

Téli mese

2011 december 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Szeretettel emlékszem azokra a régi Karácsonyokra. A lágy feny?illatra és a cserépkályhában pattogó t?z jellegzetes hangjára. Kisgyerekként élveztem a szoba meleget adó biztonságát, s szinte minden este feny?ágat rajzoltam a bepárásodott ablakra, majd boldogan néztem, hogy kint az utcán nagy pelyhekben hull a hó.

Az utcát övez? lámpácskák sárgás fénye varázslatossá tette a hótól megduzzadt utcát és a járda mellett parkoló kocsikat. Órákig tudtam így, egy nagy hímzett párnára könyökölve, ablaküveghez tapadt orral bámulni a számomra mesebeli világot. Álmodozni, és szabadon repülni fent a magas égen, hiszen a képzeletem könny? szárnyakat csatolt rám minden este.

Felröppentem a közeli templom tornyára, együtt néztem az eget a bóbiskoló bölcs bagollyal, aki ott fönt lakott az elhagyott torony boltíves ablakában. Csak én ismertem ?t egyedül. Számtalanszor együtt hallgattuk, a toronyból a háztet?kön settenked? puhajárású macskák éjszakai szonettjét. De sokszor beszélgettem a délután épített Miska nev? hóemberrel és természetesen a hét Télmanóval, akik varázspálcájukkal néha a fejemre koppintottak, amikor elcsentem néhány finom diót, miközben ?k fáradhatatlanul csomagolták az öreg Mikulás puttonyába szánt ajándékcsomagokat. Szerettem a telet. Ilyenkor Édesanyám ilyenkor úgy engedett el az egyébként nem túl távoli óvodába, hogy kezembe forró gesztenyét rakott, ne fázzon, amíg beérek. Útközben, mikor már nem láthattak otthonról kinyújtottam a nyelvem és élveztem, ahogy a hatalmas hópelyhek elolvadnak rajta. Mindig izgatottan vártam az estéket, hiszen akkor megmozdult minden, életre kelt a mesevilág. Táncolhattam a hóban a Télmanókkal, és ha több havat akartam, persze a bölcs bagoly tanácsára megrángattam a Mikulás szakállát, s azon nyomban szakadni kezdett a hó. Akkor minden olyan más volt, minden jó volt. Nem voltak rosszak. Az emberek boldogok voltak és szerették egymást.

Azóta feln?ttem, Télmanók sincsenek és Miska a hóember is elolvadt már. De amikor elmegyek a közeli templom mellett, s felnézek a tornyának a boltíves ablakára mindig köszönök a bölcs bagolynak, hiszen tudom, hogy ? mindent lát és csak akkor boldog, ha szépen emberül viselkedem. Kinézek az ablakon most is tél van hideg, csend és hó. Behunyom a szemem és elmosolyodom és látom a Télmanókat táncolni a porhanyós havon.

ÁLDOTT, BÉKÉS, BOLDOG KARÁCSONYT KÍVÁNOK A SZERKESZT?K ÉS AZ EGÉSZ FLAG CSAPAT NEVÉBEN MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

Csépányi Balázs

f?szerkeszt?

Ajánló